

Arrest

nr. 169 490 van 9 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE WOLF en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Shahre Kohna (district Baghlan-i Jadid, provincie Baghlan). U bent een Tadzjiek van etnische origine. U ging nooit naar school en bent dus analfabeet gebleven. U zorgde voor de schapen van uw familie.

De Taliban zijn bijzonder actief in uw regio en waren op zoek naar jonge mannen voor de jihad. Zij kwamen ook naar jullie dorp. Uw vader maakte u op een nacht wakker en zei dat u Afghanistan moest verlaten. U kon zelfs geen afscheid nemen van uw moeder. Uw vader liet u meegaan met A.(...) die u tijdens uw reis zou begeleiden. U reisde eerst naar Nimroz en stak de grens met Pakistan over. Vervolgens reisde u naar België. Op 5 oktober 2015 ging u zich aanmelden bij de Belgische asielinstanties en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar mannen van uw leeftijd door de Taliban worden gerekruteerd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.
U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. In casu werd vastgesteld dat u, die geen document neerlegt dat uw identiteit, nationaliteit of herkomst zou kunnen staven, het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond, bijzonder summier is gebleken. Gevraagd naar de namen van de aan Baghlan-i Jadid grenzende districten, noemt u drie dorpen naast uw dorp Shahre Kohna (CGVS, p.5). Wanneer diezelfde vraag nog enkele keren gesteld wordt, heeft u het eerst over een straat die naar Kunduz leidt (CGVS, p.5), noemt u vervolgens de provincies Bاميان, Panshir, Samangan en Kunduz (CGVS, p.5), waarna u tenslotte toegeeft dat u geen aangrenzende districten kent (CGVS, p.6). Overigens is het ook uw advocaat niet ontgaan dat u het verschil tussen een district (woleswali) of een provincie (wolyat) niet lijkt te kennen (CGVS, p.18). Dit is zeer opmerkelijk voor iemand die uit Afghanistan beweert te komen. Elders noemt u wel een drietal districten maar enkel Nahrin grenst aan Baghlan-i Jadid. Ook als u geconfronteerd wordt met namen van districten die een grens delen met Baghlan-i Jadid blijkt dat u de regio niet kent: Chardarah zegt u niets (CGVS, p.6), van Aybak weet u niet eens zeker dat het een district is (CGVS, p.6), over Hazrat-e-Sultan zegt u ten onrechte dat het een straat is die naar Kabul leidt (CGVS, p.6), van Aliabad zou u wel al eens gehoord hebben maar u voegt er snel aan toe dat u er nooit bent geweest (CGVS, p.6), waar het district Doshi ligt kan u dan weer allerm minst verduidelijken (CGVS, p.6) en Pul-i Khumri situeert u op twee uur rijafstand (CGVS, p.6), terwijl het aan Baghlan-i Jadid grenst en de steden Baghlan en Pul-i Khumri op nauwelijks twintig kilometer van elkaar verwijderd liggen. Verder noemt u de namen Sheberghan en Jowzjan maar weet u niet dat Sheberghan de hoofdstad is van Jowzjan (CGVS, p.15). Evenmin is het u bekend dat Mazar-i Sharif de hoofdstad is van de provincie Balkh (u meent dat Balkh na Mazar komt) (CGVS, p.7). Van Taloqan weet u niet of het een dorp, een stad of een provincie is (CGVS, p.16) terwijl het toch de hoofdstad is van de aan Baghlan grenzende provincie Takhar (CGVS, p.16). Van Fayzabad weet u niet dat het de hoofdstad is van de eveneens in uw regio gelegen provincie Badakhshan (CGVS, p.15). Dat wie van Baghlan naar Kabul reist onvermijdelijk door de provincie Parwan moet reizen, is u ook niet bekend (CGVS, p.15), noch weet u dat de beroemde (en u bekende) Salangpas Parwan met Baghlan verbindt (CGVS, p.7). Zelfs als u het heeft over uw onmiddellijke omgeving, blijft u bijzonder vaag. U noemt drie dorpen die rond Shahre Kohna zouden liggen (CGVS, p.5). Als u wordt uitgenodigd wat meer namen te noemen, geeft u nog eens dezelfde namen mee (CGVS, p.11), waarna u na enig aandringen nog twee dorpen noemt. Het is

zeer opmerkelijk dat dit zoveel moeite lijkt te kosten. Gevraagd naar een wegbeschrijving van uw dorp naar het districtscentrum, blijkt dit andermaal een onmogelijke opgave (CGVS, p.8). Het is niet aannemelijk dat iemand die in Baghlan zou hebben gewoond, zo weinig kennis heeft van de geografie van de regio. Dit is een eerste aanwijzing dat u niet van daar afkomstig bent.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke en sociale situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin kan overtuigen. Van Sayed Jaffar Naderi, een volgens de informatie bijzonder berucht en wreed commandant die de controle over Baghlan had in de jaren negentig, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.12). Ook zijn vader Sayed Mansour Naderi, ooit gouverneur van Baghlan met een militie van 13.000 man sterk, is u niet bekend (CGVS, p.13). Gevraagd of de naam Mamor Malang u iets zegt, blijkt dit opnieuw niet het geval (CGVS, p.13). De informatie geeft nochtans aan dat hij de op één na bekendste commandant van de provincie Baghlan is en dat hij behoort tot Hezb-i Islami, de mujahedin partij waarvan u tijdens het gehoor voor het CGVS schijnbaar voor het eerst hoort (CGVS, p.13). Hoewel u beweert dat u de naam Gulbuddin Hekmatyar al gehoord heeft, weet u niet dat hij de leider is van deze groepering (CGVS, p.13). Over Ahmad Shah Massoud, voor de Tadzjiken nochtans volksheld nummer één, weet u niet meer dan dat hij een jihadi was die werd gedood. U kan niet eens zeggen wie voor zijn dood verantwoordelijk werd gehouden (CGVS, p.12). Van de in de noordelijke regio zeer machtige krijgsheer Dostum lijkt u plots niet meer te weten of hij tot de partij Junbesh of tot Jamiat-e Islami behoort (CGVS, p.13). Gevraagd of u zelf namen van mujahedinleiders kan noemen, zegt u er geen te kennen (CGVS, p.12,13). Dat u zeer weinig over de politieke situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling. Het zijn immers onder andere deze politieke partijen en voormalige krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald. Verder heeft u ook nog niet gehoord van Amir Gul Hussainkhel (CGVS, p.16), een niet onbesproken commandant van Hezb-i Islami die enkele jaren geleden nog de functies van districtsgouverneur en politiechef van Baghlan-i Jadid waarnam. Uw gebrekkige politieke kennis bevestigt dat u niet van Afghanistan afkomstig bent.

Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet in Afghanistan heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U heeft geen idee welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.4) en u kent de maanden van de Afghaanse kalender niet. U kan er slechts enkele noemen, waarbij uw beperkte kennis ook nog eens slecht ingestudeerd blijkt. U heeft het over "dalb", waarmee u wellicht delwa bedoelt en over "djadid", mogelijks djedi (CGVS, p.4). Gevraagd naar de namen van de zomermaanden, noemt u de seizoenen bahar en tabestan (CGVS, p.5). Dat een zogezegde herder geen kennis heeft van de namen van de maanden en de seizoenen, is opmerkelijk. U beweert verder dat er een jongensschool in het dorp is maar u weet niet of de leerlingen daar tot de zesde dan wel tot de twaalfde graad terecht konden (CGVS, p.8). Dat u zelf niet naar school ging biedt geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid, daar kan worden verondersteld dat sommige van uw leeftijdsgenoten wel naar school gingen. Verder zegt u het aan Baghlani Jadid grenzende district Burka wel te kennen maar u weet niet dat dit district in juni 2012 getroffen werd door een aardbeving waarbij minstens zeventig personen om het leven kwamen (CGVS, p.16). U zegt dat u zich geen aardbeving herinnert en dat u niet op de hoogte bent van het feit dat zoiets gebeurde (CGVS, p.16). Dit is geheel onmogelijk, te meer de aardbeving ook in het honderd zestig kilometer verder gelegen Kabul werd gevoeld.

Telkens heeft u geargumenteed dat u maar een ongeletterde herder bent en uw dorp nooit verlaten heeft. Echter, ook uw beweerde profiel houdt geen stand. Gevraagd naar een wat gedetailleerder relaas van uw activiteiten als herder, antwoordt u louter dat u 's morgens met uw kudde naar de bergen ging en dat u 's avonds weer terugkeerde (CGVS, p.17). U verklaart elders nog dat u een beetje muziek maakte en sliep (CGVS, p.17). Dergelijke verklaringen lijken zeer weinig doorleefd. U stelt verder dat de schapen verkocht werden maar u heeft geen idee hoeveel er voor een schaap wordt betaald (CGVS, p.17). Dat het uw vader was die de schapen aan de slager verkocht, biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Gevraagd naar de problemen waarmee een schapenherder wordt geconfronteerd, zegt u dat er geen problemen waren (CGVS, p.17). Ook als u gevraagd wordt met welke ziektes uw kudde werd geconfronteerd, geeft u een ontwijkend antwoord. U stelt plots dat u begeleid werd door een oudere man die daar alles over wist (CGVS, p.17). U zegt dat die man er ook was toen de schapen moesten lammeren. Als u de vraag krijgt welke uw eigen rol was bij de geboorte van lammetjes, antwoordt u dat u gewoon moest toekijken (CGVS, p.17). Nergens uit uw verklaringen kon worden afgeleid dat u werkelijk jarenlang als herder heeft gewerkt.

Hoewel overbodig gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw voorgehouden profiel en herkomst, kan nog worden opgemerkt dat uw bijzonder beknopte asielaarsrelaas ook nog eens tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen is gebleken. Zo beweerde voor de DVZ tot twee keer toe dat uw vader u aan drie mannen toevertrouwde die u vervolgens het dorp hielpen ontvluchten (DVZ, punt 5). Tijdens het gehoor voor het CGVS heeft u het plots over één persoon, A.(...) genaamd (CGVS, p.9). Of die A.(...) iemand van uw dorp was, weet u opmerkelijk genoeg ook niet (CGVS, p.9). Eerder zei u ook dat uw vader één

van de dorpsouderen was (DVZ, punt 5). Het is zeer merkwaardig dat u dat nu ten stelligste ontkent (CGVS, p.10). Verder geeft u aan dat uw vader u 's nachts wakker maakte en u opdroeg weg te vluchten (CGVS, p.9). Tijdens uw eerder gehoor beweerde u nog dat u net van uw werk terugkwam toen uw vader u het dorp liet verlaten (DVZ, punt 5). Tot slot zegt u dat uw zeventienjarige broer nog in het dorp zou wonen. Waarom hij blijkbaar niet door de Taliban zou worden gevisieerd, kan u allesbehalve verduidelijken (CGVS, p.11). Nogmaals wordt hiermee het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag aangetoond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baghlan-i Jadid gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan-i Jadid heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 3 februari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.13). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Shahre Kohna in het district Baghlan-i Jadid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u

voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het algemeen beginsel van goede administratie en nauwkeurigheid”, van “het algemeen beginsel van voorzichtigheid” en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”. Verzoeker is tevens van mening dat dient rekening te worden gehouden met de inhoud van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente

en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. In casu werd vastgesteld dat u, die geen document neerlegt dat uw identiteit, nationaliteit of herkomst zou kunnen staven, het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond, bijzonder summier is gebleken. Gevraagd naar de namen van de aan Baghlan-i Jadid grenzende districten, noemt u drie dorpen naast uw dorp Shahre Kohna (CGVS, p.5). Wanneer diezelfde vraag nog enkele keren gesteld wordt, heeft u het eerst over een straat die naar Kunduz leidt (CGVS, p.5), noemt u vervolgens de provincies Bاميان, Panshir, Samangan en Kunduz (CGVS, p.5), waarna u tenslotte toegeeft dat u geen aangrenzende districten kent (CGVS, p.6). Overigens is het ook uw advocaat niet ontgaan dat u het verschil tussen een district (...) of een provincie (...) niet lijkt te kennen (CGVS, p.18). Dit is zeer opmerkelijk voor iemand die uit Afghanistan beweert te komen. Elders noemt u wel een drietal districten maar enkel Nahrin grenst aan Baghlan-i Jadid. Ook als u geconfronteerd wordt met namen van districten die een grens delen met Baghlan-i Jadid blijkt dat u de regio niet kent: Chardarah zegt u niets (CGVS, p.6), van Aybak weet u niet eens zeker dat het een district is (CGVS, p.6), over Hazrat-e-Sultan zegt u ten onrechte dat het een straat is die naar Kabul leidt (CGVS, p.6), van Aliabad zou u wel al eens gehoord hebben maar u voegt er snel aan toe dat u er nooit bent geweest (CGVS, p.6), waar het district Doshi ligt kan u dan weer allerm minst verduidelijken (CGVS, p.6) en Pul-i Khumri situeert u op twee uur rijafstand (CGVS, p.6), terwijl het aan Baghlan-i Jadid grenst en de steden Baghlan en Pul-i Khumri op nauwelijks twintig kilometer van elkaar verwijderd liggen. Verder noemt u de namen Sheberghan en Jowzjan maar weet u niet dat Sheberghan de hoofdstad is van Jowzjan (CGVS, p.15). Evenmin is het u bekend dat Mazar-i Sharif de hoofdstad is van de provincie Balkh (u meent dat Balkh na Mazar komt) (CGVS, p.7). Van Taloqan weet u niet of het een dorp, een stad of een provincie is (CGVS, p.16) terwijl het toch de hoofdstad is van de aan Baghlan grenzende provincie Takhar (CGVS, p.16). Van Fayzabad weet u niet dat het de hoofdstad is van de eveneens in uw regio gelegen provincie Badakhshan (CGVS, p.15). Dat wie van Baghlan naar Kabul reist onvermijdelijk door de provincie Parwan moet reizen, is u ook niet bekend (CGVS, p.15), noch weet u

dat de beroemde (en u bekende) Salangpas Parwan met Baghlan verbindt (CGVS, p.7). Zelfs als u het heeft over uw onmiddellijke omgeving, blijft u bijzonder vaag. U noemt drie dorpen die rond Shahre Kohna zouden liggen (CGVS, p.5). Als u wordt uitgenodigd wat meer namen te noemen, geeft u nog eens dezelfde namen mee (CGVS, p.11), waarna u na enig aandringen nog twee dorpen noemt. Het is zeer opmerkelijk dat dit zoveel moeite lijkt te kosten. Gevraagd naar een wegbeschrijving van uw dorp naar het districtscentrum, blijkt dit andermaal een onmogelijke opgave (CGVS, p.8). Het is niet aannemelijk dat iemand die in Baghlan zou hebben gewoond, zo weinig kennis heeft van de geografie van de regio. Dit is een eerste aanwijzing dat u niet van daar afkomstig bent.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke en sociale situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin kan overtuigen. Van Sayed Jaffar Naderi, een volgens de informatie bijzonder berucht en wreed commandant die de controle over Baghlan had in de jaren negentig, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.12). Ook zijn vader Sayed Mansour Naderi, ooit gouverneur van Baghlan met een militie van 13.000 man sterk, is u niet bekend (CGVS, p.13). Gevraagd of de naam Mamor Malang u iets zegt, blijkt dit opnieuw niet het geval (CGVS, p.13). De informatie geeft nochtans aan dat hij de op één na bekendste commandant van de provincie Baghlan is en dat hij behoort tot Hezb-i Islami, de mujahedin partij waarvan u tijdens het gehoor voor het CGVS schijnbaar voor het eerst hoort (CGVS, p.13). Hoewel u beweert dat u de naam Gulbuddin Hekmatyar al gehoord heeft, weet u niet dat hij de leider is van deze groepering (CGVS, p.13). Over Ahmad Shah Massoud, (...) , weet u niet meer dan dat hij een jihadi was die werd gedood. U kan niet eens zeggen wie voor zijn dood verantwoordelijk werd gehouden (CGVS, p.12). Van de in de noordelijke regio zeer machtige krijgsheer Dostum lijkt u plots niet meer te weten of hij tot de partij Junbesh of tot Jamiat-e Islami behoort (CGVS, p.13). Gevraagd of u zelf namen van mujahedinleiders kan noemen, zegt u er geen te kennen (CGVS, p.12,13). Dat u zeer weinig over de politieke situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling. Het zijn immers onder andere deze politieke partijen en voormalige krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald. Verder heeft u ook nog niet gehoord van Amir Gul Hussainkhel (CGVS, p.16), een niet onbesproken commandant van Hezb-i Islami die enkele jaren geleden nog de functies van districtsgouverneur en politiechef van Baghlan-i Jadid waarnam. Uw gebrekkige politieke kennis bevestigt dat u niet van Afghanistan afkomstig bent.

Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet in Afghanistan heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U heeft geen idee welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.4) en u kent de maanden van de Afghaanse kalender niet. U kan er slechts enkele noemen, waarbij uw beperkte kennis ook nog eens slecht ingestudeerd blijkt. U heeft het over "dalb", waarmee u wellicht delwa bedoelt en over "djadid", mogelijks djedi (CGVS, p.4). Gevraagd naar de namen van de zomermaanden, noemt u de seizoenen bahar en tabestan (CGVS, p.5). Dat een zogezegde herder geen kennis heeft van de namen van de maanden en de seizoenen, is opmerkelijk. U beweert verder dat er een jongensschool in het dorp is maar u weet niet of de leerlingen daar tot de zesde dan wel tot de twaalfde graad terecht konden (CGVS, p.8). Dat u zelf niet naar school ging biedt geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid, daar kan worden verondersteld dat sommige van uw leeftijdsgenoten wel naar school gingen. Verder zegt u het aan Baghlani Jadid grenzende district Burka wel te kennen maar u weet niet dat dit district in juni 2012 getroffen werd door een aardbeving waarbij minstens zeventig personen om het leven kwamen (CGVS, p.16). U zegt dat u zich geen aardbeving herinnert en dat u niet op de hoogte bent van het feit dat zoiets gebeurde (CGVS, p.16). Dit is geheel onmogelijk, te meer de aardbeving ook in het honderdzestig kilometer verder gelegen Kabul werd gevoeld.

Telkens heeft u geargumenteed dat u maar een ongeletterde herder bent en uw dorp nooit verlaten heeft. Echter, ook uw beweerde profiel houdt geen stand. Gevraagd naar een wat gedetailleerder relaas van uw activiteiten als herder, antwoordt u louter dat u 's morgens met uw kudde naar de bergen ging en dat u 's avonds weer terugkeerde (CGVS, p.17). U verklaart elders nog dat u een beetje muziek maakte (...) (CGVS, p.17). Dergelijke verklaringen lijken zeer weinig doorleefd. U stelt verder dat de schapen verkocht werden maar u heeft geen idee hoeveel er voor een schaap wordt betaald (CGVS, p.17). Dat het uw vader was die de schapen aan de slager verkocht, biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Gevraagd naar de problemen waarmee een schapenherder wordt geconfronteerd, zegt u dat er geen problemen waren (CGVS, p.17). Ook als u gevraagd wordt met welke ziektes uw kudde werd geconfronteerd, geeft u een ontwijkend antwoord. U stelt plots dat u begeleid werd door een oudere man die daar alles over wist (CGVS, p.17). U zegt dat die man er ook was toen de schapen moesten lammeren. Als u de vraag krijgt welke uw eigen rol was bij de geboorte van lammetjes,

antwoordt u dat u gewoon moest toekijken (CGVS, p.17). Nergens uit uw verklaringen kon worden afgeleid dat u werkelijk jarenlang als herder heeft gewerkt.

Hoewel overbodig gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw voorgehouden profiel en herkomst, kan nog worden opgemerkt dat uw bijzonder beknopte asielrelaas ook nog eens tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen is gebleken. Zo beweerde voor de DVZ tot twee keer toe dat uw vader u aan drie mannen toevertrouwde die u vervolgens het dorp hielpen ontvluchten (DVZ, punt 5). Tijdens het gehoor voor het CGVS heeft u het plots over één persoon, A.(...) genaamd (CGVS, p.9). Of die A.(...) iemand van uw dorp was, weet u opmerkelijk genoeg ook niet (CGVS, p.9). Eerder zei u ook dat uw vader één van de dorpsouderen was (DVZ, punt 5). Het is zeer merkwaardig dat u dat nu ten stelligste ontkent (CGVS, p.10). (...) Tot slot zegt u dat uw zeventienjarige broer nog in het dorp zou wonen. Waarom hij blijkbaar niet door de Taliban zou worden gevisieerd, kan u allesbehalve verduidelijken (CGVS, p.11). Nogmaals wordt hiermee het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag aangetoond.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baghlan-i Jadid gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan-i Jadid heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 3 februari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder

welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.13). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Shahre Kohna in het district Baghlan-i Jadid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker meent dat men verkeerdelijk tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas heeft besloten, en dat het gebrek aan informatie en correcte antwoorden tijdens het gehoor kan worden gelinkt aan zijn profiel. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens zijn gehoor verklaard heeft dat hij nooit naar school is geweest en slechts een herder was. Hij zou ook nooit buiten zijn dorp zijn geweest en de omgeving niet kennen, noch vanuit geografisch oogpunt noch vanuit sociaal oogpunt. Verzoeker stelt dat de verwerende partij hiervoor geen begrip had en overtuigd bleef van een misverstand of bedrog. Dat verzoeker tijdens zijn gehoor weinig spraakzaam was, kan volgens hem worden verklaard door zijn “ongeschoold en verlegen profiel”. Hij wenst te benadrukken dat hij slechts achttien jaar oud is en nog maar weinig levenservaring heeft, hetgeen ook zijn algemene onwetendheid zou verklaren. Verzoeker is tevens van mening dat er tijdens het gehoor een enorme druk op hem werd gelegd en wijst er in dit verband op dat de verwerende partij doorheen het gehoor meerdere opmerkingen maakte waarmee zij liet blijken dat ze ervan uitging dat verzoeker loog. Na meerdere “boze en bedrukkende opmerkingen” zou verzoeker zich in een gevoel van onbegrip hebben bevonden en niet meer hebben begrepen wat er van hem werd verwacht. Hij zou helemaal geblokkeerd zijn en kon daardoor nog minder uitleg geven dan voorheen. Verzoeker geeft aan dat hij al deze elementen reeds had toegelicht in een brief gericht aan de verwerende partij (stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift), maar dat de bestreden beslissing volstrekt geen rekening houdt met de daarin gemaakte opmerkingen. Verzoeker wenst sterk te benadrukken dat moet worden rekening gehouden met zijn psychologische toestand en de omstandigheden van zijn situatie, in de zin dat hij zich heeft moeten verplaatsen naar een land waarvan hij de mensen, taal, cultuur en gebruiken niet begrijpt. Verzoeker betoogt dat het gebrek aan scholing en ongeletterdheid van een asielzoeker zware gevolgen kan hebben voor zijn verklaringen. Een ongeschoolde of ongeletterde asielzoeker zou op de vaak theoretische vragen die in het kader van zijn asielaanvraag worden gesteld immers vanuit zijn persoonlijk perspectief reageren en niet in staat zijn om te antwoorden met de precisie die gewoonlijk tijdens een asielprocedure wordt verwacht. Verzoeker geeft hier een aantal voorbeelden van. Verzoeker geeft aan niet in staat te zijn “om de feiten op een objectieve en opsommende manier weer te geven”, zoals dat in een schoolse context wordt aangeleerd. Verzoeker meent tevens dat ongeletterdheid tot gevolg kan hebben dat men geen notie heeft van de tijd. Hij wijst in dit verband op wat hij verklaarde in antwoord op vragen over de maanden, seizoenen en de jaartelling in Afghanistan. Volgens verzoeker illustreren zijn verklaringen in wat voor een gesloten, precaire en onontwikkelde omgeving hij leefde. De verwerende partij zou gedurende het hele gehoor signalen hebben gekregen over verzoekers profiel, doch leek dit te negeren en volledig te wijten aan bedrog en leugens. Verzoeker is verder van oordeel dat de vragen die hem werden gesteld soms

“nutteloos en absurd” waren. Hij wijst erop dat onder meer werd gevraagd of hij Sayad Jafar Naderi kent, een Afghaan die de regio controleerde in de jaren '90, terwijl hij zelf in 1997 zo zijn geboren en dus onmogelijk kennis kon hebben van deze persoon. Verzoeker laat tot slot gelden dat de verwerende partij telkens weer *“algemene principes”* gebruikt om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te evalueren. Volgens verzoeker kan men evenwel niet verwachten *“dat een voordien opgesteld vragenpatroon aangepast is voor elke asielzoeker, zonder rekening te houden met de individuele elementen van de zaak”*.

Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Op basis van de pertinente en concrete vaststellingen aangaande verzoekers verklaringen, weergegeven in de bestreden beslissing, is gebleken dat verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie in de periode voorafgaand aan zijn komst naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in het district Baghlan-i Jadid gelegen in de provincie Baghlan. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn vertrek in of buiten Afghanistan leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade.

Het argument dat verzoeker ongeschoold en analfabeet is, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing omdat de lacunes in verzoekers kennis aangaande de geografie van zijn beweerde regio van herkomst, alsook aangaande de politieke en sociale situatie aldaar, niets te maken hebben met schoolse kennis en redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Verzoeker toont bovendien niet aan dat zijn ongeletterdheid zijn verstandelijke vermogens aantast, derwijze dat hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld met een zekere precisie in tijd en ruimte te situeren. In zoverre verzoeker zijn onwetendheid toeschrijft aan het feit dat hij vóór zijn komst naar België zelden of nooit buiten zijn dorp was geweest, wijst de Raad erop dat verzoekers gebrekkige kennis zijn dagelijkse leven en omgeving betreft, en dat zij bijgevolg niet louter kan worden verklaard door een geïsoleerd bestaan. Verzoeker kan zijn onwetendheid evenmin verklaren of verschonen door te wijzen op het feit dat hij slechts achttien jaar oud is en nog maar weinig levenservaring heeft, in de mate dat de kennis waarnaar tijdens het gehoor werd gepeild verondersteld mag worden aanwezig te zijn bij een jeugdig persoon die evenwel niet zó jong is dat de zaken waarover hij werd ondervraagd geacht moeten worden zijn bevattingsvermogen te boven te gaan. Noch uit het gehoorverslag, noch uit het administratief dossier bij uitbreiding, kan worden opgemaakt dat er druk zou zijn uitgeoefend op verzoeker tijdens zijn gehoor of dat verzoeker ten gevolge van de opmerkingen die door de dossierbehandelaar werden gemaakt op een gegeven moment zou zijn geblokkeerd en niet langer in staat zou zijn geweest om de vragen te bevatten. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en de logica en inhoud van de vragen correct begreep. Voorafgaand aan een pauze van tien minuten werd verzoeker erop gewezen dat hij duidelijk dient te zijn over zijn herkomst en dat alleen aannemelijke verklaringen dienaangaande eventueel tot de toekenning van een beschermingsstatus kunnen leiden (stuk 5, gehoorverslag, p. 13). Het is de taak van de dossierbehandelaar om de kandidaat-asielzoeker te ondervragen met het oog op de constructie van een zo volledig en waarheidsgetrouw mogelijk beeld van diens identiteit, afkomst, eerdere verblijfplaatsen, reisweg en motieven om bescherming te vragen. Wanneer de dossierbehandelaar tijdens

het gehoor op basis van eerdere tegenstrijdige, vage, incoherente of ongeloofwaardige verklaringen tot de vaststelling komt dat de asielzoeker geen duidelijkheid schept omtrent eender welk van voormelde aspecten, kan hij de asielzoeker daarmee confronteren en hem ertoe aanmanen alsnog de waarheid te vertellen. Dat verzoeker dit ervaart als een vorm van druk, kan louter en alleen worden toegeschreven aan diens eigen houding en kan de dossierhandelaar niet ten kwade worden geduid. Nergens uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn procedure heeft melding gemaakt van enige psychologische problematiek die een aangepaste aanpak in zijn geval kan rechtvaardigen. In zoverre verzoeker het gegeven dat hij zich buiten zijn continent heeft begeven naar een land waarvan hij de mensen, taal, cultuur en gebruiken niet begrijpt aanhaalt als bijzondere omstandigheid waarmee in zijn geval rekening dient te worden gehouden, dient hij erop te worden gewezen dat dit gegeven opgaat voor het gros van de asielzoekers en geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Ook waar verzoeker naar zijn verklaringen verwijst met betrekking tot zijn geografische kennis inzake de omliggende districten kan hij niet overtuigen. Niet alleen slaagt verzoeker er niet in aangrenzende districten op te noemen, hij kan zelfs bij confrontatie van enkele namen van districten bitter weinig informatie geven. Ook al is verzoeker er nooit geweest, heeft hij steeds in zijn dorp verbleven, dan nog mag van hem worden verwacht dat hij toch minstens enige notie heeft van deze plaatsen, en dit louter door het dagelijkse leven en aanwezigheid in zijn dorp. Het is niet aannemelijk dat verzoeker volledig verstoken is gebleven van enige informatie. Ongeschooldheid of analfabetisme kunnen een dergelijk gebrek aan kennis dan ook niet verschonen. De voorbeelden die verzoeker geeft van andere ongeschoolde analfabeten kunnen bijgevolg evenmin verzoekers onwetendheid verklaren.

Het voorbeeld dat verzoeker geeft van zijn verklaringen rond de Afghaanse kalender, wijzen erop dat hij er niet in slaagt het jaar te benoemen in de Afghaanse kalender. Volgens verzoeker kan het zijn dat hij ook geen notie van tijd heeft door zijn analfabetisme ten gevolge van ongeschooldheid. De Raad stelt vast dat verzoeker doorheen zijn verklaringen duidelijk blijkt geeft wel degelijk gebeurtenissen in de tijd te kunnen situeren. Zo gaf hij een overzicht van de plaatsen waar en hoelang hij verbleven heeft, uitgedrukt in maanden en dagen (stuk 11, Verklaring DVZ, vraag 31). Er kan dan ook bezwaarlijk worden aangevoerd dat verzoeker geen notie heeft van tijd. Bovendien kan worden aangenomen dat verzoeker door het dagelijks leven in zijn dorp bij benadering kan aangeven welk jaar het momenteel in Afghanistan is. Opnieuw heeft ongeschooldheid of analfabetisme hier geen invloed op.

Wat betreft de bewering dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een absurde vraagstelling zou hebben gehanteerd, omdat er gevraagd werd naar een commandant die de controle had over de regio op een moment dat verzoeker nog niet geboren werd, moet worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing wordt verduidelijkt waarom er kan worden verwacht dat verzoeker deze commandant zou kennen. Deze persoon bleek immers bijzonder berucht en wreed te zijn geweest in verzoekers beweerde regio van herkomst. Bovendien is gebleken dat verzoeker niet bekend bleek met tal van andere krijgsheren en politieke partijen die volgens de informatie toegevoegd het administratief dossier een belangrijke rol hebben gespeeld in verzoekers beweerde regio van herkomst. Verzoeker kan tot slot niet worden bijgetreden waar hij betoogt slechts vragen te hebben gekregen die voordien werden opgesteld en niet waren aangepast aan de individuele elementen van zijn zaak. Blijkens het gehoorverslag werden er herhaaldelijk vragen gesteld die inpijken op wat verzoeker in antwoord op eerder gestelde vragen verklaarde, alsook vragen die peilen naar de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verzoeker laat gelden dat het altijd moeilijk is voor een asielzoeker om een groot aantal documenten neer te leggen aangezien hij in alle haast uit zijn vaderland vertrok of de pertinente documenten kwijt geraakte gedurende de lange reis. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing "*het ontbreken van documenten die het engagement van de verzoeker voor de mensenrechten bewijzen*" schijnt te gebruiken als argument voor de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker wenst te benadrukken dat indien de asielzoeker de mogelijkheid niet heeft om relevante documenten voor te leggen en niet in staat is om genoeg informatie te verschaffen over zijn herkomst, hij zich in de onmogelijkheid bevindt om zijn medewerking te verlenen. In zo'n situatie zou het, aldus verzoeker, aan de verwerende partij zijn om de nodige maatregelen te nemen en het gehoor aan te passen aan het profiel van de verzoeker. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een fotokopie van zijn *taskara* (stuk 2), waarvan hij de Raad een vertaling liet geworden middels een aanvullende nota van 2 mei 2016. Ter terechtzitting van 13 mei 2015 legde verzoeker het origineel van voormelde *taskara* neer. Volgens verzoeker toont zijn *taskara* duidelijk zijn nationaliteit en regio van herkomst aan. Dit stuk bevestigt volgens verzoeker ook al wat hij eerder aanvoerde en toont aan "*dat het inderdaad mogelijk is dat een asielzoeker geen officiële informatie kan weergeven op de manier die de CGVS van hem verwacht, door enerzijds een traumatiserende reis te*

hebben afgelegd en anderzijds door een bijzonder achtergrond, in casu een ongeschooldheid en een eerder gesloten omgeving met weinig mentale impulsen.”.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor had verklaard dat hij zijn *taskara* was kwijtgeraakt (stuk 5, gehoorverslag, p. 2). Het mag dan ook verwondering wekken dat verzoeker in het kader van onderhavig beroep zijn *taskara* voorlegt maar nalaat toe te lichten hoe dit kan worden verklaard in het licht van zijn eerdere bewering deze te zijn verloren. Ook wat de inhoud van dit stuk betreft, kunnen een aantal eigenaardigheden worden vastgesteld. Blijkens de vertaling gevoegd bij de aanvullende nota van 2 mei 2016 zou het niet om verzoekers identiteitskaart gaan maar wel om zijn geboorteakte (*‘acte de naissance’*). Waar verzoeker tijdens zijn gehoor had verklaard dat hij ongeveer acht jaar oud was toen hij zijn *taskara* kreeg (stuk 5, gehoorverslag, p. 3), zou dit document volgens voormelde vertaling zijn uitgegeven op 28 juni 2015. Hoe dan ook kan de uitgiftedatum niet worden verenigd met de op het document aangebrachte foto van verzoeker, die duidelijk niet meer recent is. Nog daargelaten voormelde vaststellingen, moet worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn afkomst en regio van herkomst ongeloofwaardig zijn, met als gevolg dat de documenten die ter staving hiervan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie die door verwerende partij werd bijgebracht middels een aanvullende nota van 10 mei 2016 blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt (zie COI Focus *“Afghanistan. Corruptie en valse documenten”* van 27 juni 2013). Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen. Verzoeker toont overigens niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om relevante documenten voor te leggen. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt nergens dat verzoeker ooit zou hebben verklaard zich voor de mensenrechten te engageren, laat staan dat de bestreden beslissing het ontbreken van documenten die van een dergelijk engagement getuigen zou aangrijpen om tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te besluiten. De Raad ziet niet in op welke wijze *“een ongeschooldheid en een eerder gesloten omgeving met weinig mentale impulsen”* afbreuk kunnen doen aan wat voorafgaat.

In antwoord op de in de bestreden beslissing gemaakte vaststelling dat verzoekers beweerde profiel van ongeletterde herder geen stand houdt, laat verzoeker gelden dat het volledig aan te nemen is dat hij weinig verantwoordelijkheden had in het kader van zijn job. Hij stelt te hebben uitgelegd dat hij enkel de schapen door de bergen moest leiden. Hij acht het niet bijzonder vreemd dat hij niet op de hoogte is van de ziektes van de schapen of de verkoopprijs van een schaap. Het is volgens hem perfect aan te nemen dat zijn vader de administratieve en meer technische aspecten van de job in handen nam, gezien zijn eigen beperkte capaciteiten. Verzoeker is tevens van mening dat hij enkel *“algemene vragen over zijn dagprogramma”* kreeg, in plaats van meer gerichte vragen zoals welke bergen hij met zijn schapen bewandelde of over hoeveel schapen hij waakte. Met dit betoog laat verzoeker weliswaar blijken dat hij het niet eens is met de conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, maar doet hij geenszins afbreuk aan volgende pertinente en concrete vaststellingen van de bestreden beslissing: *“(…) Gevraagd naar een wat gedetailleerder relaas van uw activiteiten als herder, antwoordt u louter dat u 's morgens met uw kudde naar de bergen ging en dat u 's avonds weer terugkeerde (CGVS, p.17). U verklaart elders nog dat u een beetje muziek maakte (...) (CGVS, p.17). Dergelijke verklaringen lijken zeer weinig doorleefd. U stelt verder dat de schapen verkocht werden maar u heeft geen idee hoeveel er voor een schaap wordt betaald (CGVS, p.17). Dat het uw vader was die de schapen aan de slager verkocht, biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Gevraagd naar de problemen waarmee een schapenherder wordt geconfronteerd, zegt u dat er geen problemen waren (CGVS, p.17). Ook als u gevraagd wordt met welke ziektes uw kudde werd geconfronteerd, geeft u een ontwijkend antwoord. U stelt plots dat u begeleid werd door een oudere man die daar alles over wist (CGVS, p.17). U zegt dat die man er ook was toen de schapen moesten lammeren. Als u de vraag krijgt welke uw eigen rol was bij de geboorte van lammetjes, antwoordt u dat u gewoon moest toekijken (CGVS, p.17). Nergens uit uw verklaringen kon worden afgeleid dat u werkelijk jarenlang als herder heeft gewerkt. (...)”*. Indien verzoeker daadwerkelijk jarenlang als herder heeft gewerkt, mag worden verwacht dat hij dienaangaande doorleefde en concrete verklaringen kan afleggen, alwaar hij thans in gebreke blijft.

Verzoeker meent dat, rekening houdend met de argumenten die door hem worden aangevoerd in onderhavig verzoekschrift, enige twijfel aangaande zijn geloofwaardigheid er slechts toe kan leiden dat

hem het voordeel van de twijfel wordt verleend. Hij verwijst in zijn uiteenzetting dienaangaande naar eerdere rechtspraak van de Raad en van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, alsook naar relevante passages uit de proceduregids van UNHCR. Gelet op het voorgaande moge het evenwel duidelijk zijn dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, zodat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Aangaande de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat deze van nature subsidiair is en wordt toegekend indien het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit heeft niet in staat is om bescherming te bieden. Dit betekent volgens verzoeker dat het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit of (indien de nationaliteit niet kan worden bepaald) of waar hij zijn gewoonlijke verblijfplaats heeft in beschouwing moet worden genomen om de nood aan subsidiaire bescherming te evalueren. Verzoeker wijst erop dat artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geen mogelijkheid voorziet om de subsidiaire bescherming niet te evalueren indien het relaas of de herkomst van de asielzoeker niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoekers uiteenzetting aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan en de provincie Baghlan is gelet op het voorgaande dan ook niet dienstig.

Tot slot wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF